

Armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Jumalan kirkkaus

"Ja Mooses sanoi Herralle: "Katso, sinä sanot minulle: 'Johdata tämä kansa sinne', mutta et ole ilmoittanut minulle, kenen Sinä lähetät minun kanssani. Ja kuitenkin Sinä sanoit: 'Minä tunnen sinut nimeltäsi, ja sinä olet myös saanut armon Minun silmieni edessä'. Jos siis olen saanut armon Sinun silmiesi edessä, niin ilmoita minulle tiesi, että tulisin tuntemaan Sinut ja tietäisin saaneeni armon Sinun silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi."

Hän sanoi: "Pitäisikö Minun kasvojeni käymän sinun kanssasi ja Minun viemän sinut lepoon?"

Hän vastasi hänelle: "Elleivät Sinun kasvosi käy meidän kanssamme, niin älä johdata meitä täältä pois. Sillä mistä muutoin tiedetään, että minä olen saanut armon Sinun silmiesi edessä, minä ja Sinun kansasi, ellei siitä, että Sinä käyt meidän kanssamme, niin että me, minä ja Sinun kansasi, olemme erikoiset kaikkien kansojen joukossa, jotka maan päällä ovat?"

Herra vastasi Moosekselle: "Mitä sinä nyt pyydät, sen Minä myös teen; sillä sinä olet saanut armon Minun silmieni edessä, ja Minä tunnen sinut nimeltäsi".

Silloin hän sanoi: "Anna siis minun nähdä Sinun kirkkautesi".

Hän vastasi: "Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi. Ja Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan".

Ja Hän sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä Minun kasvojani; sillä ei kukaan, joka näkee Minut, jää eloon".

Sitten Herra sanoi: "Katso, tässä on paikka Minun läheisyydessäni; astu tuohon kalliolle. Ja kun Minun kirkkauteni kulkee ohitse, asetan Minä sinut kallion rotkoon ja peitän sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi. Kun Minä sitten siirrän pois käteni, näet sinä Minun selkäpuoleni; mutta Minun kasvojani ei voi kenkään katsoa." 2.Moos.33:12-23

"Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja Hänen vaatteensa liepeet täyttivät tempelin. Serafit seisoivat Hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä Hänen kunniaansa!"

Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla." Jes.6:1-4

"Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.

Ja Hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja Hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat Hänen kanssansa.

Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, Sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden".

Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso,

pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt; kuulkaa Häntä".

Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin.

Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö".

Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään." Matt.17:1-8

"Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, Sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on Sinun pukusi.

Sinä verhoudut valoon niinkuin viittaaan, sinä levität taivaat niinkuin teltan; Sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä." Ps.104:1-3

Jumala on olemukseltaan luonnolliselle ihmissilmälle näkymätön Henki ja kuluttavainen tuli (Hes.1:1-28 ; Hebr.12:29). Tulivirta vuotaa jatkuvasti ulos Hänestä. Tämä tulivirta on samalla kirkkauden säteily, joka on Jumalan valkeuden ja kirkkauden pukuna. Tämä Jumalasta ulos virtaa kirkkauden säteily, joka täyttää maailman kaikkeuden, eikä siihenkään sovi, on samalla myös Jumalan Pyhä Henki, joka on läsnä kaikkialla (2Aik.6:18 ; Ps.104:1-2 ; 139:1-12).

Kukaan ihminen ei voi mennä Jumalan kasvojen eteen suoraan, sillä Hänestä virtaava tuli, kirkkauden säteily, tuhoaisi ihmisen. Sen tähden Jumalan on pakko suojautua tiheään sumupilveen, etteivät Hänen luotunsa tuhoutuisi kirkkauden voimasta. Tämä valoisa tiheä sumupilvi oli Jumalan suojana kirkastusvuorella, kun Jeesus ja kolme apostolia kuulivat Isän Jumalan äänen pilven keskeltä ja kun Hän keskusteli Mooseksen kanssa kasvoista kasvoihin.

Vanhassa Testamentissa kirkkautta tarkoittava sana "kabod", jonka alkuperäinen merkitys on paino, merkitys, arvokkuus, rikkaus, maine, kunnia-asema, voima ja kauneus. Myöhemmin juutalaiset alkoivat käyttää sanaa "sekina", joka tulee sanasta "sakan" ja viipyä, asua ja olla jossakin ja tarkoittaa Jumalan kunniaa, kirkkautta.

Kirkkaus korottaa Jumalan kunniaa, pyhyyttä, valtaa, voimaa ja Jumalan läsnäoloa, jota ihminen ei voi kestää. Se liittyy Jumalan armoon, herrauteen ja iankaikkisuuteen ja se ilmentää myös Jumalan läsnäoloa kuin aurinko.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut." Joh.1:14,16-18

Israelin Pyhä ilmaisee itsensä jumalallisen olemuksensa, näyttäessään kirkkautensa. Herra Jeesus ilmoitti kirkkautensa ensimmäisessä tunnusteossaan Galilean Kaanassa, kun Hän muutti veden häissä viiniksi. Jumala ilmaisee kirkkauttaan koko luomakunnassaan, sekä sen ilmiöissä ja toiminnassa, ja se ilmenee koko maailman kaikkeudessa. Ps.19:1-7

Hän on Israelin kunnia ja kirkkaus. Ja tästä todistaa esimerkiksi Vanhan liiton aikana ilmestymäjän yllä lepäävä Jumalan kirkkaus, ja se kertoo ja todistaa, että Hän on aina kansansa lähellä. (2.Moos.40:43) Jumalan kirkkaus näkyy temppelein ja liiton arkin yhteydessä loistavana valona. Jumalan kirkkaus ilmestyi israelilaisten erämaavaelluksella yöllä tulipatsaana ja päivällä pilvessä ja samoin se ilmestyi kolmelle apostolille kirkastusvuorella, johon Jumala samanaikaisesti armollisesti kätkeytyi, koska Hänen luotunsa, ihminen ei voi kestää Herran Jumalan koko kirkkautta.

Herra Jeesus on Jumalan kirkkaus ja Hän on kirkkauden Herra. Jumala on kirkkauden Isä ja Hän asuu kirkkauden asunnossa. (Jes.63:15) Hän on pukeutunut kirkkauteen ja valkeuteen. (Ps.104:1) Ja Jumalan kirkkaus on armon kirkkautta Hänen omilleen, kuten apostoli Paavali opettaa Efesolaiskirjeessä, mutta se merkitsee myös jumalattomille ihmisille, niille jotka eivät tunne Jumalaa ja ole Hänelle kuuliaisista rangaistusta.

Jumala säteilee armon kirkkautta ja antaa kirkkauden ja varman toivon ja täyttää kaikki meidän tarpeemme kirkkaudella Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil.4:19) Hän haluaa olla meidän kirkkaudemme ja Hänen perintönsä kirkkaus on suuri Hänen pyhissään. Kunnia Jumalalle!

Jumala on kutsunut meidät kirkkauteensa ja siksi etsikäämme katoamatonta kirkkautta. Jos teemme hyvää, me saamme kerran kirkkauden maan periä ja kaikki Hänen hurskaansa tulevat kerran iloitsemaan kirkkaudessa, Jumalan taivaassa, taivaallisen Isämme kodissa.

Tämä kerran lyhyt ahdistuksemme aika on tuottava iankaikkisen kirkkauden ylenpalttisesti, siksi kilvoitelkaamme kirkkautta kohti. (2.Kor.4:17) Herra Jeesus on Jumalan kirkkauden säteily ja kuva ja Hänet herätettiin kuolleista Isän kirkkauden Voimalla, samoin kerran meidänkin alennustilamme ruumiit tulevat muuttamaan Jumalan kirkkauden Voimasta kirkkauden ruumiiksi Jumalan kunniaksi. Mikä valtava Jumalan armon kirkkaus, armo.

Iankaikkisuudessa Jumalan kirkkaus on valaiseva uuden kaupungin, Jerusalemin ja Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan, kaiken, aina ja iankaikkisesti.

"Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.

Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.

Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja Hän on pyyhkivä pois kaikki kyynelöt heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."

Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi Minä teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet".

Ja Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.

Joka voittaa, on tämän perivä, ja Minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva Minun poikani.

Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien

valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." Ilm.21:1-8

Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta!"
Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!" Ilm.7:9-12 Amen

Hengellinen laulu nro 622 (George C. Stebbins, 1846-1945)

Me laulamme kirkkaudesta nyt kaupungin taivaallisen.
Maan alhojen ahtaudesta pois kaipaamme suojihin sen.
Siellä ei kuolemaa! Ei murhetta, kyyneltä näy.
Kauas jäi synnin maa, kun morsian riemuhun käy.

Tiet siellä on puhdasta kultaa, ja niitä myös enkelit käy.
Maan painoja, tuhkaa ja multaa ei taivahan kunnailta näy.
Siellä ei kuolemaa! Ei murhetta, kyyneltä näy.
Kauas jäi synnin maa, kun morsian riemuhun käy.

Pois jäänyt on synti ja puutteet, ja vaattehet valkaistu on.
Ei häiritse aikojen muutteet, ja kuolo on tuntematon.
Siellä ei kuolemaa! Ei murhetta, kyyneltä näy.
Kauas jäi synnin maa, kun morsian riemuhun käy.

On Rakkaus valtikan saanut, ja rauha on täydellinen.
On tuska ja huokaus laannut, jäi kaiho ja itkeminen.
Siellä ei kuolemaa! Ei murhetta, kyyneltä näy.
Kauas jäi synnin maa, kun morsian riemuhun käy.

Oi Mestari, johtohon jäämme Sun kätesi voimallisen,
siks kunnes me ylhäällä näämme Sun loisteesi taivaallisen.
Siellä ei kuolemaa! Ei murhetta, kyyneltä näy.
Kauas jäi synnin maa, kun morsian riemuhun käy.

Kiitos, Kunnia, Kirkkaus

Kiitos, kunnia, kirkkaus, valta, Voima ja herraus Karitsalle, halleluja!
Kiitos, kunnia, kirkkaus, valta, Voima ja herraus Karitsalle, halleluja!
Taivaan jätti Hän tähtein mun ristillä kuollakseen. Kuolon voitti Hän noustessaan, Hän elää, halleluja!